

314. Emeld fel szíved, füled nyisd meg

Vad Péter Zsigmond

1. E - meld fel szí - ved, fü - led nyisd meg,
2. Én va - gyok Is - te - ned e - gye - dül,
3. Ne csi - nálj sem - mi bál - vány - ké - pet

Te, ke-mény-nya - kú Iz - rá - el!
Ki a szol - gá - lat - ból té - ged
A - kár - mi - ne - mű do - log - ból;

3

Is - ten pa - ran - cso - la - tát értsd meg,
Ki - hoz - ta - lak nagy ín - sé - ged - ből:
Ne i - mád - jad, ne tiszteld ő - ket,

Tör - vé - nyi - re fi - gyel - mez - zél.
Ne lé - gye - nek más is - te - nid.
Mert nagy ha - ra - gom meg - in - dul.

314. Emeld fel szíved, füled nyisd meg

4. Uradnak, Istenednek nevét / Soha ne vegyed hiába,
Mert aki nem becsüli nevét, / Megbünteti azt valóba’.

5. Hat nap minden dolgodat tegyed, / Nyugodjál a hetediken,
Mert hogy teremte mindeneket, / E nap megnyugovék Isten.

6. A te atyádat és anyádat / Tiszteljed, szeressed híven,
Hogy hosszú életet, sok jókat / Adjon tenéked az Isten.

7. Embert ne ölj, ne tégy vérontást, / Paráznaságba ne tévedj,
Ne orozz, gyűlöljed a lopást, / Hamis bizonysgot ne tégy.

8. Felebarátodnak ő házát / Ne kívánd, se házastársát,
Szolgáját, szolgálóleányát, / Se barmát, semmi marháját.

9. Uram, hatalmas a te igéd, / Még zengését is rettegjük,
Irgalmadból velünk azt tégyed, / Hogy akaratodat tégyük.